

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΡΑΦΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΡΕΥΤΗΣ

ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ," ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Δρέσδη 7 Ὀκτωβρίου

Ἄπειρα ἄρθρα ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὄλων τῶν χροίων περὶ τῆς κολοσσιαίας περιουσίας, ὡς τὴν παριστάνουσι, προόδου, ἣν ἐποίησεν ἡ γερμανικὴ βιομηχανία. Ἀφορμὴν πρὸς τοῦτο ἔδωκεν ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς, ἥτις κολακευτικώτατα ὠμίλει περὶ τῆς ρηθείσης βιομηχανίας, καὶ ἡ ὑπισχεῖτο μέλλον λαμπρόν. Καὶ πράγματι αὕτη προώδευσεν ἀνελπιδίως μάλιστα ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου. Τοῦτο δὲ χάρις εἰς τὰς πολλὰς εὐκολίας, ἃς ἐξησφάλισε τῇ ἐμπορίῃ ἡ Γερμανικὴ ἐνότης, ἀλλὰ κυρίως χάρις εἰς τοὺς προστατευτικούς φόρους, τοὺς ἐπιβληθέντας ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ μόνον ἵνα προαχθῇ ἡ ἐγχώριος βιομηχανία καὶ ὀδηγηθῇ τὸ μέχρι τότε πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐκρέον χρῆμα πρὸς τοὺς βιομηχάνους τοῦ τόπου. Ἐκτὸς τούτου οἱ τελευταῖοι οὔτοι, οἵτινες λίαν ἠμέλουν τὴν ἀκριβῆ καὶ τακτικὴν διεκπεραίωσιν τῶν παραγωγeliῶν καὶ πολλὰκις χάριν ἀσυγγνώστου κέρδους κακῶς διεξῆγον αὐτάς, ἠγνόησαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ χωρήσωσιν οὕτως πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἀπεφάσισαν τοῦ λοιποῦ νὰ ὦσιν εὐσυνειδητότεροι.

Πολλὴ ἡ βεβαιότης ὑπάρχει ὅτι ἡ ἐνταῦθα βιομηχανία θὰ προοδεύσῃ ἐπὶ πλέον καὶ θὰ καταστῇ ἐν πολλοῖς ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας. Χωρὶς νὰ πιστεύσω τὰς ὑπερβολὰς τῶν Γερμανῶν, οἵτινες προέβησαν μέχρι τοσοῦτου, ὥστε νὰ εἰπωσιν ὅτι αὐτοὶ πλέον εἶναι οἱ δίδοντες τὰ σχέδια τοῦ νέου συρμού καὶ ὅχι οἱ Παρίσιοι, πείθουμαι ἐν τοσοῦτῳ ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ καταστῶσιν ἐν πολλοῖς ἐφάμιλλοι τῶν Γάλλων, ἐν πολλοῖς δὲ θὰ ὑποσκελίσωσιν, ἂν δὲν ὑπεσκελίωσιν ἤδη αὐτοὺς. Πείθουμαι δὲ περὶ τούτου, πρῶτον διότι βλέπω ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν ἀνθρωπίνως προσπάθειαν ἵνα προαγάγῃ τὴν βιομηχανίαν καὶ προστατεύσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ξένου συνα-

γωνισμοῦ. Δεύτερον δὲ ὅτι ἐνταῦθα, καίτοι ὁ βίος οὐχὶ εὐθηνότερος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ, οὐχ ἦττον οἱ ἐργάται πληρόνται μόνις τὸ ἥμισυ τοῦ γαλλικοῦ ἡμερομισθίου, τοῦ ὅπερ εὐκόλυνει τὸν Γερμανὸν βιομηχάνον νὰ πωλήσῃ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εὐθηνότερον ἢ ὁ Γάλλος. Τρίτον ὅτι ἐν Γερμανίᾳ ἐπικρατεῖ ἄκρα ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσίας, ἐνῶ ἡ δύστηνος Γαλλία διατρέχει περίοδον, ἥμισυ ἐνθαρρυντικὴν καὶ δὴ καταστρεπτικὴν τῇ ἑαυτῆς βιομηχανίᾳ. Τέταρτον ὅτι ὁ Γερμανὸς κυρίως καταγίνεται οὐχὶ εἰς τὴν κατασκευὴν πολυτίμων ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν ἀκριβῶν ἀντικειμένων, ἀλλὰ μᾶλλον παρασκευάζει ὅλα τὰ εἶδη ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἔχουν πέρασι μεταξὺ τῶν βαρβάρων λαῶν, τούτου δ' ἕνεκα παρατηρεῖται ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει ἀνθηρότερον ἐμπόριον ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ ἢ αὐτὴ ἡ Γαλλία μετ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀποικίας. Λαμπρὸν δεῖγμα πρὸς τούτοις τῆς κυβερνητικῆς μερίμνης ἐστὶ καὶ ὁ διορισμὸς ἐμπορικῶν ἐμπειρῶν ἀκολούθων, ἐν τοῖς διαφόροις προξενείοις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου, οἵτινες ἐκτενεῖς γράφουσιν ἐκθέσεις περὶ τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ ὑποδεικνύουσι τίνα τὰ ἐπικερδῆ βιομηχανικὰ προϊόντα. Ἐκτὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις, ἵνα προλάβῃ πᾶσαν ἀναστάτῳσιν ἀπὸ μέρους τῶν ἐργατῶν, τῶν τοσαῦτα δεῖνα ἐν Γαλλίᾳ κατεργαζομένων, ἐφρόντισε νὰ ὑποβάλλῃ διάφορα νομοσχέδια, τὰ γνωστὰ σοσιαλιστικά τοῦ κ. Βίσμαρκ, δι' ὧν ἐξασφαλίζει αὐτοὺς κατὰ τῶν ἀσθενειῶν, κατὰ τῶν δυστυχημάτων, κατὰ τοῦ γήρατος κτλ. Οὕτω δὲ συνεπῶς φερομένη καὶ τῆς τετάρτης τάξεως τοὺς πόθους ἱκανοποιεῖ καὶ τὸ κράτος ἀπαλάττει σοσιαλισμοῦ καὶ τὴν βιομηχανίαν προάγει.

Οὕτω βλέπει πᾶς τις ὅτι ἡ γερμανικὴ βιομηχανία ἐσημέραι ποιεῖται ἐπαισθητὴν πρόοδον. Ἀπατάται ὅμως ὁ νομίζων ὅτι ἐγὼ, γράφων ταῦτα, ἐπιθυμῶ ταῦτοχρόνως νὰ συστήσω τὰ ἐνταῦθα βιομηχανικὰ προϊόντα εἰς τοὺς Ἕλληνας. πρὸ πάντων εἰς τὰς κυρίας μας. Τούναντίον τὰς συμβουλεύω ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς Παρισίους, ἂν θέλωσι νὰ εὐρωσι πρᾶγμα λαμπρόν καὶ τῆς ὀρεσκειᾶς των. Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ Γερμανοὶ ἐργάται, διατηρήσαντες ἐπὶ δεκαετηρίδας

ολοκλήρους εν Γαλλία, εξέμαθον κατά τὸ πλείστον μέρος τὴν γαλλικὴν λεπτότητα καὶ χάριν, καὶ ἐπιστρέψαντες ἐνταῦθα ἔδωκαν νέαν ὄψιν εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἃς ὁμολογῶμεν ὅμως ὅτι οἱ Γερμανοὶ μετ' ὄλον τὸν στόμφον τῶν ἐφημερίδων των κατὰ τὰ τελευταία ἔτη, ὑστεροῦσιν ἀκόμη κατὰ πολὺ τῶν Γάλλων καὶ ἐπὶ πολλὰς ἐτι δεκαετηρίδας θὰ βλέπωσι τὸ χρῆμα τῆς ἀριστοκρατίας των νὰ εἰσέρη εἰς τὰ γαλλικὰ βαλάντια. Καὶ τῷ ὄντι ἡ γερμανικὴ ἀριστοκρατία δὲν εὐρίσκει ἀκόμη πολλὴν χάριν εἰς τὰ γερμανικὰ προϊόντα, διὸ καὶ παραγγέλλει συχνὰ πικρὰ εἰς τοὺς Παρισίους πᾶν ὅ,τι δὲν εὐρίσκει ἐνταῦθα καὶ πόσα ἀκόμη δὲν εὐρίσκει! Ἐτυχον πρότινων ἡμερῶν παρακαθήμενος ἐν τραπέζῃ ὅπως οὖν ἀριστοκρατικῇ. Μετ' ἀπορίας μου δ' ἤκουσα ἄνδρα ἐπιφανῆ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἀριστοκρατῶν, λέγοντα ὅτι αὐτὸς, ὡς καὶ πλείστοι ἄλλοι, προμηθεύεται, ὅταν θέλη νὰ δώσῃ μέγα τι γέφυμα, τὰ πάντα σχεδὸν ἐκ Παρισίων, διότι καὶ εὐθρότερα τὰ εὐρίσκει καὶ εἰς πολὺ καλλιτέραν κατάστασιν, ὡς λ. χ. ὄρηθας, σπαράγγια, οἶνους κτλ. κτλ. Δὲν θ' ἀπαντήσῃτε δὲ οἰκογένειαν ἀριστοκρατικὴν, ἥτις νὰ μὴ ἔχη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς γαλλικῆς πράγματα, καυχωμένη μάλιστα ἐπὶ τούτῳ.

Ἐν τούτοις, ἂν ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἐπέλθῃ ταχέως γαλήνη εἰς τὰ πνεύματα καὶ ἂν οἱ ἀδιάλλακτοι ἐπιτύχῃσι νὰ βυθίσωσι τὴν χώραν εἰς τὴν ἀναρχίαν, εἶναι βεβαία τότε ἡ οικονομικὴ καὶ βιομηχανικὴ καταστροφὴ τῆς χώρας! Μόνον ἰσχυρὰ κυβερνήσις, ὑπὸ ἰσχυρᾶς ὑποστηριζομένη πλειοψηφίας ἐν τῇ βουλῇ, δύναται ν' ἀναγκαστῇ τὸν ὄλεθρον, τιθεῖσα τέρμα εἰς τὰς σκευωρίας τῶν ἀδιελάκτων καὶ περιορίζουσα τὰς ὑπερμέτρους ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν, οἵτινες ἐν τῇ βαρβάρῳ αὐτῶν καὶ ἀγρία καταστάσει καὶ ἀγνοίᾳ, περὶ τῆς σήμερον μόνον φροντίζουσι, δὲν σκέπτονται δὲ ὅτι αἱ ὑπερβολικαὶ αὐτῶν ἀπαιτήσεις αὐτοὺς καὶ πάλιν θὰ βλάψωσι καὶ θὶ καταστήσωσιν αὐτοὺς πολὺ πενεστεροὺς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ πελάται τῆς Γαλλίας, ἰλιγμῶντες πρὸ τοῦ ὑπερβολικοῦ τῆς ἀξίας τῶν πραγμάτων, θὰ στρέψωσι τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς γερμανικῆς βουλῆς ἡ κυβερνήσις θὰ ὑποβάλλῃ ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ ἐν νομοσχέδιον περὶ μετοχικῶν ἐταιριῶν, καθ' ὃ καθίστανται ὑπεύθυνοι οἱ διευθύνοντες, τιμωροῦμενοι αὐστηρῶς, ἐν ἡ περιπτώσει ἀποδειχθῇ ὅτι μετεχειρίσθησαν πλαστὰ μέσα εἴτε πρὸς ὕψωσιν τῶν μετοχῶν, ἢ καὶ δι' ἄλλους σκοπούς. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ τύχῃ, φαίνεται, τῆς ἐπιδοκιμασίας πάντων τῶν κομμάτων. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ φρονῶ ὅτι τοιοῦτόν τι νομοσχέδιον ὁ τόπος μας ἔχει κυρίως ἀνάγκην καὶ δὲν θὰ ἔκαμεν ἴσως ἄσχημα ἡ κυβερνήσις μας νὰ τὸ μελετήσῃ καὶ ὑποβάλλῃ παρόμοιον μὲ τὰς ἀναγκαίας, ἐνοεῖται, τροποποιήσεις εἰς τὴν ἡμετέραν βουλήν. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ γράψω ἴσως ἐν εὐκαιρίᾳ ἐκτενέστερον,

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπανελημμένως ἐπιστολὰς λαμβάνομεν ἐγγυρίων ἀνταποκριτῶν ἐρωτιῶντων ἡμᾶς τίνα ἐννοοῦσαμεν ἄξιον ὑποψήριον βουλευτὴν διὰ τοῦ ἄρθρου τῆς 21 Σεπτεμβρίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ποῖον θὰ ἐκλέξωμεν; Ἀπαντῶμεν στρογγυλὰ καὶ καθαρά ὅτι ἐννοοῦσαμεν τὸν κ. **Ἀναστάσιον Γεννάδιον** ὅστις ὅμως δὲν ἐπέστη νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰς συστάσεις ὧν φίλων του ὅπως ἐκτεθῇ τώρα ὡς ὑποψήριος βουλευτῆς

Ἀττικῆς. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡμεῖς, μὴ ἐννοοῦντες νὰ ἀεροκοπανώμεν, εἰσιγήσαμεν ἐξεφράσθημεν δ' εὐμενῶς ὑπὲρ τοῦ κ. Ἰεροκλέους, ὡς τοῦ μόνου μεταξὺ τῶν τριῶν ὑποψηρίων ὅστις σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς μας ὅτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦλάχιστον οἱ βουλευταὶ Ἀττικῆς δέον νὰ ἐκλέγονται ἐν τῷ φανερῷ καὶ ὄχι διὰ συναλλαγῆς ἀπειραθῆ νὰ κερδίσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἀσπασθεῖς καὶ ἀναπτύξας πολιτικὸν τι πρῶγραμμα.

Τὸ πρῶτον ἐκλογικὸν ἐμβλημα τοῦ κ. Ἰεροκλέους ὑπῆρξε τὸ: **Κάτω ἡ Ἀυστρία!** Τοῦτο θεωρηθὲν παραπολὺ χονδρὸν ἐσχίσθη καὶ ἐξεκολλήθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Σήμερον πρόκειται νὰ τοιχοκολληθῇ νέον ἐμβλημα τοῦ ἐφευρετικωτάτου ὑποψηρίου, τὸ γλαδσταίνειον ἐμβλημα: **Κάτω τὰς χεῖρας!**

Αὔριον Παρασκευὴν, τὴν 4 1)2 μ. μ. ὁ ὑποψήριος Ἀττικῆς κ. Κ. Ἰεροκλῆς θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν τρίτον αὐτοῦ Μακεδονικὸν λόγον ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς **Ἑρμοπόλεως**.

Κρίμα ὅτι εἴχομεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν θερμανθῆ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτε ἀνεκάλυπτεν ἡ **Νέα Ἐφημερίς** ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ εἰπὼν προκειμένου περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ τραπεζίτου κ. Ι. Βούρου: **Νὰ ἐκτελεσθῇ.** Ἰδοὺ ἀναφαίνεται εἰς εὐτελῆς ὑπάλληλος, ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ κ. Μελισσηνός, ὅστις μόνον ὅτι δὲν παρουσιάζεται στερνοκόπουμενος καὶ τίλων τὰς τρίχας καὶ κτυπῶν κατὰ τοῖχου τὴν κεφαλὴν του, διότι ἐγράφη ὅτι ἐτόλμησεν αὐτὸς νὰ φυλακίσῃ τὸν κ. Βούρον, ἂν καὶ ὁμολογῇ ὅτι ὁ κύριος οὗτος χρεωστοῦσε τὸν φόρον του εἰς τὴν τῶρα ἔτη, ἢ δὲ ἀπόφασις ἦτο ὀριστικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ. Καὶ ὅμως ὁ κ. Μελισσηνός ὁμολογῇ ὅτι οὐδέποτε ἐτόλμησε νὰ τὸν καταδιώξῃ, ἐνῷ συνήθως εἶνε τῶν ἀγρίων εἰς τὸ νὰ καταδιώκῃ πτωχοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἄλλ' ὁ κ. Βούρος εἶνε πλούσιος καὶ δὲν πειράζει ὅπου χωρστὰ ἐπὶ τὰ ἐτῶν φόρους. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ γελωτοποιεῖ τοῦ Βούρου ἀποφασίζε νὰ γείνη ὁ κ. Μελισσηνός, γελωτοποιῶν αὐτῶ τὸν νόμον, διότι ὅπως παριστάει τὰ πράγματα, ὁ κ. Βούρος ἔταξεν ὡς ὄρον νὰ προσωποκρατηθῇ ὀλίγον, διὰ νὰ πληρωθῇ. Ἦτο βλέπετε τοῦτο μία ἐκ τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Πληρῶν, ἀλλὰ προσωποκρατήσατέ με ὀλίγον, νὰ διασκεδάσω. Ἐκτὸς ἐάν ὁ κ. Βούρος τὸ ἔκαμε ἐπίτηδες τοῦτο, διὰ νὰ ἔχη ἔπειτα ἀφορμὴν ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ διενεργήσῃ οὕτω χρηματιστικὴν πράξιν ἐπὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν πρὸς τὸ δημοσίον χρεῶν του. Ἐν γένει ὁ κ. Δημόσιος εἰσπράκτωρ πρὸ παντὸς ἐφανέρωσε τὸν νόμον τοῦ δεσπότη του, ὅστις ὑπερήφανος! ὅσημέραι ἀποδεικνύεται ὁ ταπεινότερος καὶ εὐτελέστερος κόλαξ μεταξὺ ὄλων τῶν Ἑλλήνων παντὸς πλουσίου!

Καὶ ὡς νὰ συνηθάνθησαν οἱ εἰς Χίον ἀπελθόντες ἰατροὶ τὴν ἀλήθειαν ὄλων τῶν χθεσινῶν γραφομένων μας δημοσιεύουσι σήμερον δὴλωσιν ἐξευτελιστικὴν μὲν, ἀλλὰ παρήγορον διὰ τὴν συναίσθησιν, δι' ἧς εὐχαριστοῦσι τὸν κυβερνήτην τοῦ Μισούλη καὶ τοὺς ἀξιωματικούς διότι τοὺς ἔδωσαν κ' ἔφαγαν, ἐνῷ, ὡς ἐμμέσως ὁμολογοῦσι διὰ τοῦ ταπεινοῦ εὐχαριστηρίου των, αὐτοὶ δὲν ἐφάνθησαν ἄξιοι οὕτε τῆς δωρεᾶν μετακομισῆς των, οὕτε τῆς δωρεᾶν διατροφῆς των!

Καθὰ πληροφοροῦμεθα, ὁ γενικὸς ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Εὐστρατιάδης ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, διότι ἀποφάσει τοῦ ὑπουργείου εἶχε διαταχθῆ ὅπως παραδώσῃ τὸ ἐν τῇ Ἀκροπόλει Μουσεῖον εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρίαν ἵνα τὸ τακτοποιήσῃ, ὅπως ἐτακτοποιήσεν ἀρκετὰ καλὰ μὲ τὰ ὀλίγα μέσα τῆς καὶ τοὺς ὀλίγους ἄνδρας καὶ τὰ ἄλλα. Ἡ φιλοτιμία τοῦ κ. Εὐστρατιάδου ἦτο φυσικὴ νὰ προσβληθῇ καὶ νὰ γράψῃ ἀμέσως μετὰ νευροπαθοῦς ταχύτητος τὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς του παραίτησιν· ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον ἡ φιλοτιμία αὐτῆ νὰ ἐξεγείρετο προῖαιτερον, ἀποτινάσσουσα πᾶσαν ἀδράνειαν καὶ πᾶσαν ἀπρονοήσιαν δι' ὃν τὸ Κράτος ἐπισκιάζετο ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας τὸσον ἀνίσως ἐν τῷ ζωτικωτάτῳ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνι τῆς περὶ σωσῆς τῶν ἀρχαίων λειψάνων, τῶν κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀποτελούντων τὴν βᾶσιν τοῦ ἱδανικοῦ, ὅπερ ἡ πατρίς μας ἔχει περὶ τὸ ὄνομά τῆς ἐστεφανωμένον; Βεβαίως ὁ ὑπουργὸς θὰ ἐδέχθη τὴν παραίτησιν, ἐάν δὲ δὲν ἐδημοσιεύθη αὐτὴ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδῃ, τοῦτο θὰ προέρχεται ἐκ τῆς γενωμένης ὀριμῆς σκέψεως περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Τὸ καθ' ἡμᾶς, τολμῶμεν νὰ ὑποδείξωμεν τὸν κ. Σταματάκη, ὡς τὸν μόνον δυνάμενον νὰ ἀναπτύξῃ θέλησιν καὶ δραστηριότητα, τὰ κυριώτερα ἄπειρ ἢ θέσις αὐτῆ ἀπαιτεῖ. Ἄν καὶ πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπυθνήθη πρὸς τὸν σοφὸν Κομμανοῦδη, ὅστις ὅμως δὲν ἐδέξατο, θεωρῶν τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἀκατάλληλον πρὸς τοιοῦτο βᾶρος.

Ὁ κ. Ἀπόστολος Μακράκης πρόκειται πάλιν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ μέσον ὡς διευθυντὴς σχολείου. Μετὰ τὸ ἀπότομον κλείσιμον τοῦ σχολείου του ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, διευθύνοντος τότε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἔκτοτε ὁ ἀνὴρ κατεδιώχθη, ἐδικάσθη, κατεδικάσθη, ἐφυλακίσθη καὶ ὑπέφερον ὅσα ἐν παντὶ ἄλλῳ ἐλευθέρῳ κράτει δὲν θὰ ὑπέφερον οὕτε τὸ δέκατον ἴσως. Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἐλεύθεροι κατὰ τὸ Σύνταγμα, βάρβαροι δὲ κατὰ τοὺς νόμους. Ὅπως δὲ ποτε, εὐχάριστον σήμερον καὶ διὰ τὸν κ. Μακράκη καὶ διὰ τὴν κυβερνήσιν δι' ἐπέστη ὁ πρῶτος νὰ ζητήσῃ ἄδειαν ὅπως συστήσῃ σχολεῖον, ἀρχὴν ἢν μέχρι τοῦδε διεφίλονε καὶ ἦτις πράγματι εἶνε διαφιλονεικῆσιμος. Μετὰ τὸ νέον τοῦτο δεῖγμα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους ἐκ μέρους τοῦ κ. Μακράκη, ὁ κ. ὑπουργὸς εἴμεθα βεβαίως ὅτι προθύμως θέλει παραχωρήσῃ αὐτῷ ἄδειαν ὅπως συστήσῃ σχολεῖον κατὰ τὸ ἴδιον ἐκπαιδευτικὸν αὐτοῦ σύστημα.

Τί νομίζετε ἔκαμεν ὁ γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Δημητσάνῃ Γυμνασίου κ. Κλῆς; Παρουσιάσθη εἰς τὴν γενομένην πλειοδοσίαν τοῦ **χοίρων** φόρου καὶ κατακυρώθησαν οἱ χοῖροι εἰς ὄνομα τοῦ Γυμνασιάρχου!!! Ἄν τὸν ἄφιναν, θὰ ἦνοιγε ἴσως καὶ μπουκαλίκο καὶ κρενεῖον, καὶ θὰ ἐγένετο ὁ Κλῆς οὗτος ἀληθὴς κλεῖς ὄλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὄλων τῶν ἐπαγγελμάτων. Καὶ ποῦ ἔς τὸ διάβολο ὄλοι αὐτοὶ οἱ παράδοχοι ἀνθρωποι νὰ τυγαίνου ἐπὶ τοῦ κυρίου Τρικούπη! Γυμνασιάρχης καὶ χοιροβοσκός! Ἀκόμη τί θὰ ἀκούσωμεν! Ἐγνώσθη τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὁ δὲ κ. Βουλπιώτης ὑπέβαλε τὴν παῦσιν του· ἂν δὲν ἀπατώμεθα δὲ, θέλει παυθῆ καὶ ὁ ἐπαρχος Δημητσάνης, ἐν γνώσει καὶ συναιτιότητι τοῦ ὁποῖου ἔγένετο καταισχύνῃ αὐτὴ τοῦ γυμνασιαρχικοῦ ἀξιώματος.

Ὁ οὐρανὸς τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας ἦτο ἐξόχως φοβερός.

Πολὺ πρὶν ἢ ἐκραγῇ ὁ παγετώδης τῆς βροχῆς χεῖμαρος ὑπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα βροντοβολήματα τοῦ κεραυνοῦ, ὁ οὐρανὸς εἶχε ζορωθῆ, καὶ αἱ ἀστραπαὶ καθ' ὄλον τὸ μήκος τοῦ περὶ δυσμᾶς ὄριζοντος μετὰ γοργότητος διασχίζουσαι τὸν πέπλον τῶν νεφῶν καὶ ἀπειλητικώταται ἐν τῇ σιγῇ των, ἐρόβιζον τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εὐρισκομένους ἐκτὸς, διαβλέποντας ἐν τῷ θεάματι των δραστηρίαν ἐγγυμῶνταισιν σοβαρᾶς καταιγίδος. Πρὸ πάντων δ' ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ φόβου ἡ προσδοκία τῶν κεραυνῶν, οἵτινες ἀπότινος δὲν χωρατεύουσι καὶ φαίνονται ἐκδηλοῦντες ἐπιθυμίας συμμαχικᾶς πρὸς τὰ ἄλλα ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, σεισμούς, πυρκαϊὰς, κατακλυσμούς, ἄτινα ἐσχάτως ἐπαίξαν καὶ παίζουσι ἀκόμη φρικώδες μέρος ἐδῶ κάτω, ἵνα ταχύτερον οὕτω συντελεσθῇ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς τῆς δυστυχῆς ἀνθρωπότητος. Εὐτυχῶς ἡ ἐπελθοῦσα καταιγὶς παρήλαε ταχεῖα.

Καὶ ἡ λίμνη τοῦ Μεσολογγίου ὑπέστη δεινὰ π' ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ. Ἄν ἡ τριάντα τοῦ ἐνοσίχθονος τοῦ Ποσειδῶνος δὲν δύναται νὰ καταρθῆσῃ μέχρι τῶν κυματίων τῆς, ἵνα τὰ ἐξεγείρῃ τρικυμιώδη καὶ μακροῦψῆ, καταθάνει ὅμως μέχρις αὐτῶν ἡ ὄργῃ τοῦ ὑψιθροῦμένου Διός. Οὕτω χθὲς κεραυνὸς καταπεσὼν ἐν τῷ ἱστορικῷ νησιδίῳ τῆς Κλεισθῆς ἐθανάτωσε δύο νέους εὐρεθέντας ἐντὸς πλοιαρίου, ἐπλήρωσε δὲ ἄλλους ἐκεῖ πλησίον. Οἱ θανατωθέντες νέοι ὀνομάζονται Δημήτριος Σπύρος ἡ Κοτζομπόλης καὶ Ἰωάννης Βαλάχας.

Συνελήθη ἐν Γυθείῳ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ὁ φυγὸδικος Ἀνδρέας Φιορέτος, βληθεὶς πρὸ τῆς συλλήψεώς του εἰς τὴν δεξιὰν ὑπὸ ἐνὸς χωροφύλακος, αὐτοῦ τοῦ ἴδιου ὅστις συνέλαθε πρὸ δύο μηνῶν καὶ τὸν Μπαθρέλον Δαμιανόν. Τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ ὄνομα εἶνε Καπετᾶν Ἀνδρῆκος. Τὸ τραῦμά του λέγεται ἐπικίνδυνον.

Ἐν Μπουρριάτῃ τῆς Φθιώτιδος ἄγνωστοι ἐτραυματίσαν τὸν Μελοῦδην Εὐνόγαλον, ἐξελθόντα τῆς οἰκίας του πρὸς διάσωσιν τοῦ κλεπτομένου προβάτου του.

Ἐν χωρίῳ Πατουλιᾶ τοῦ Νομοῦ Τρικυλῶν, ἐφρονεῖται ὁ Μητρός Κουτρούμπας **διὰ Βουκέντρου** καὶ ἐπληρώθη ὁ πατήρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὑπὸ τῶν Εὐθυμίου Βαίου καὶ Βασιλείου Ντεληλήγκα, καθ' ἣν στιγμὴν ἦριζον διὰ μικρὰν ἔκτασιν γῆς ὁ πρῶτος φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐκέρδησεν τὴν ἔκτασιν ἀφιλονεικῆτως καὶ τελεσιδικῶς.

Ἐν Τουρνίῳ τοῦ δήμου Ἰσιῶν ἐτραυματίσθη ὁ Νικόλαος Γερμῆς δι' ὄπλου ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Τσίμπα καθ' ἣν ὥραν ἐκλεπτεν ἐκ τοῦ δευτέρου κρητῆν ἐκ τῆς οἰκίας του. Πολὺ καλὰ τοῦ ἔκαμε· ἀφοῦ δὲν ἦτο ἄλογο, τὸ κρητᾶρι τί τὸ ἤθελε!

Ἐκ Κορινθίας. — Μετὰ τὴν φόνον τοῦ χωροφύλακος Σταύρου Παρασκευᾶ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του Π. Μαλάμου ἔχουμεν τὸν τραυματισμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου Γ. Παπασταματίου ὑπὸ τῶν φυγοδικῶν Αθ. Μπάνιου καὶ Νικ. Γύφτου. Ἀνταπόδοσις τῶν ὄσων διαπράττων.

Ἐκ Βονιτζῆς. — Ἐν τῷ χωρίῳ Μοναστηράκι τῶν Ἰωάννου Παππαϊωάννου καὶ Ἰωάννου Καραμπᾶ ἐλθόντων εἰς λόγους,

εφρονεῖται ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ δευτέρου δι' ἐγχειριδίου, πληγωθεὶς κατὰ τὸν πόδα ὑπὸ τούτου.

Ἐν χωρίῳ Καρούτα τῆς ἐπικρύβειας Δωρίδος οἱ ἀδελφοὶ Ἀποστολοπούλου ἐτραυματίσαν τοὺς Ἀπόστολον καὶ Χρήστον Δελέγκον διὰ μαχαϊρῶν, λίθων καὶ νευπουντίων.

Ἡ ἀξιωματικὸν κατὰ τὴν ἡλικίαν ἢ παρασύρασα ἐνταῦθα οἰκίας καὶ ζωῆς ὑπῆρξε λίαν ἐπιζήμια καὶ ἐν Λαυρίῳ, πλημυρήσασα ἅπαντα τὰ ἰσόγεια τῶν Μαγαζείων, παρασύρασα τὸ χῶμα καὶ ἱεροσύλους ἐτι, ἐκθάψασα νεκρούς. Ἀλλ' ἢ φουρτοῦνα ὀλιγωτέραν αἰσθητὴν προξένησεν εἰς τὸ πτώμα τῶν ἀγαθῶν Λαυριωτῶν, ὅπως ἤδη προξένησεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν πάσης ἡλικίας καὶ θέσεως ἄλλη φουρτοῦνα ἐκ σαρκὸς καὶ φωτός. Εἶναι ἢ Φουρτουράτα, Ἰταλῆς, ἡγεμονίς ὠδικοσχοινοβατικῆς θιάσου, ἀλλὰ καὶ χαρίτων, πῆξασα τὴν παγίδα τῆς ἐν Λαυρίῳ. Τὰ προγράμματα τῶν παραστάσεων τῆς ἀνατρέπουσι πάντα κανόνα γραμματικῆς: «Ἀπόψε τὴν ἑσπερα ἢ κ. Φουρτουράτα θὰ τραβοῦσῃ ἄσματα ἑλληνικά καὶ ἰταλικά καὶ παντομίμες καὶ σκηνοβατία.» Ἀλλ' ἄφ' ἑτέρου οἱ θησαυροὶ τῶν θεληγῆτων τῆς, ἡ μελαγχολικῆ ὠχρότης, οἱ γελασίνοι οἱ ἀνατέλλοντες ἐπὶ τῶν στιλιπνῶν παρειῶν τῆς διὰ τὰ ἐξωραϊσμένα τὸ μενιδιάμα τῆς, ὀφθαλμοὶ καὶ ὄφρυς καὶ στόμα καὶ βραχίονες καὶ στήθη καὶ ὀδόντες; λευκοὶ λευκοὶ τοὺς ὁποίους ἀνομιζέτε ὅτι ἐποποθέτησε καλλιτέχνης; κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἐκείθεν ἐπιστέλλοντος ἡμῖν ἐν λεπτομερεῖ ἀναλύσει τὴν εἰκόνα τῆς, πάντα ταῦτα ἀνατρέπουσι πᾶσαν ἡρεμίαν καρδίας, κατακτώσι τοὺς νέους, καὶ σύρουσι τοὺς γέροντας μακρὰν τῶν ἐστιῶν τῶν. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Λαυρίου ἢ καταλαβούσα αὐτοὺς μοιραία φουρτοῦνα νὰ περιορισθῇ μόνον ἐν τῶν καρδιῶν τῶν, νὰ μὴ λάβῃ δὲ μαιζονας καὶ θλιβερωτέρας διαστάσεις, ἐξω τῆς σφαίρας τῶν πόθων καὶ τῶν αἰσθημάτων.

Εἰς τὰ Χανιά Τούρκος βέης, καὶ ἐκ τῶν πλουσιωτέρων, διαρκούσης τῆς ἐορτῆς τοῦ Κουρμπάν Βαϊράμ, ἐφόνευσεν ἕτερον συμπάλτην τοῦ ὀθωμανῶν, τὸν Βαχρῆν Τσαρηνίαν. Αἰτία δὲ τοῦ φόνου εἶνε κ' ἐδῶ ἢ γυνή, ἢ αἰωνία αὕτη σφιγξ τοῦ ἐγγλήματος. Ὁ βέης, ὑπερπεντηκοντούτης, οἰκονομειάρχης, πατὴρ τέκνων, ἤρῳτο ἐμμωνίως τῆς φιλομῆλας, αἰδοῦ ἐν ὀδικοῦ κερφειῶ, τοῦ ὁποίου κατὰ συνέπειαν ἦτο τακτικὸς φριτητής. Ὁ φονεὺς μίαν ἑσπεραν, εὐρισκόμενος εἰς τὸ κέρι, ἠθέλησε νὰ ἀστευεῖται μετὰ τὸ θῆμα τῆς Φιλομῆλας; ἀλλ' ὁ Τούρκος, πειραχθεὶς, παρηκολούθησε τὸν Βαχρῆν αὐτόν, ἐπέτηθη ἐναντίον του, καὶ τὸν ἐκτύπησε κατὰ κεφαλῆς διὰ τῆς ράβδου του. Ὁ κτυπηθεὶς ἐπειράθη νὰ ἀρπάσῃ τὴν ράβδον, ἀλλ' ὁ βέης διὰ τοῦ στόκου, ὃν αὐτὴ ἔφερε, διεπέρασε τὰ στέγνα του καὶ τὸ θῆμα ἐγένετο θύτης. Κατὰ τὴν Πατριδα τῶν Χανίων, τόσον ἦτο σφοδρὸν τὸ κτύπημα, ὥστε διεπέρασε τὴν καρδιακὴν χώραν, ἔκοψε τὴν ἀορτὴν καὶ ἐσταμάτησε μόνον εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ὅπου ἕνεκα τῆς σκληρότητος τῶν ὀστέων ὁ στόκος ἐλύγισεν. Ὁ κτυπηθεὶς μετ' ὀλίγα λεπτά ἐξέπνευσεν ὁ φονεὺς συνελήθη, καὶ ἐγκαίρως, διότι οἱ συγγενεὶς τοῦ φονευθέντος ἐμμωνίως κατεξήτουν αὐτόν διὰ τὰ ἐκδικηθῆσιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ φονεὺς εἶνε βέης καὶ πλούσιος, σπεῖρα δικηγόρων, ὡς ἂν ἐλέγομεν ἀκρίδων, ἐπέπεσε κατὰ τοῦ βαλάντιου του, ἀναλαμβάνουσα τὴν ὑπεράσπισίν του· πιστεύεται δὲ ὅτι θέλει ἀθωωθῆ, ἢ ἐ-

λαφρῶς τιμωρηθῆ, θεωρηθησομένου ὡς πάσχοντος δῆθεν τὰς φρένας.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Τετάρτη, 12 Ὀκτωβρίου

Δὲν θ' ἀναγράφωμεν καμμίαν λεπτομέρειαν τοῦ δράματος τοῦ Χασανίου διότι τὸ «Μὴ Χάνεσαι» τότε εἶχεν ἐξιστορήσει ἀκριβέστατα τὴν ὑπόθεσιν περιοριζόμενοι νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἐν συντόμῳ ὅλας τὰς οὐσιώδεις τῆς δίκης φάσεις.

Καὶ ἐν πρώτοις ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν τῆς Δεσποίνης Ζωγράφου, τῆς παθούσης δηλ. πλήρη λεπτῆς εἰρωνίας ἐκτοξευομένης, δίκην βελῶν, κατὰ τῶν κατηγορουμένων καὶ διεγειρούσης ἰλαρότητα παρὰ τοῖς ἀκροαταῖς ἧτις ἐγγίζει κατὰ καρδία τοὺς κατηγορουμένους. Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῆς ἢ Ζωγράφου ἐξέφρασε πλήρη τὴν πεποίθησίν της ὅτι ὁ ἐπιστάτης τῆς Σκούρτης εἶναι ἄθως τῆς κατηγορίας τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν, ἧτις τὸν ἐπιβαρύνει καὶ ἡ ὁποία ὡς κατορθούμεν ν' ἀντιληφθῶμεν ἐκ τῆς ὅλης διαδικασίας δὲν εἶναι ἢ μακρὰν συκοφαντία ἐξυφανθείσα ἀπὸ τοὺς τέσσαρας συγκατηγορουμένους τοῦ πρὸς κορεσμόν τοῦ πάθους τοῦ νὰ παρασύρωσι μαζῇ τῶν καὶ ἓνα ἄθωον, ἀφοῦ αὐτοὶ ὁμολογήσαντες τὴν πρᾶξιν τῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῶσι. Καὶ εἶναι ἢ ὑπόθεσις αὕτη τόσῳ πιθανωτέρα καθόσον ὁ Ἡλ. Χαλθατζῆς ὁ δεκαεννεαετής κατηγορούμενος, ὁ θρασύτερος ὅλων κατὰ τὴν ληστείαν ἐκείνην, ὁ δικαζόμενος καὶ σήμερον ἀκόμη δι' ἄλλην ληστείαν, δὲν ὠμολόγησε τὴν συνεννοήσιν τοῦ ἐπιστάτου Σκούρτη, ἀνθρώπου γενναίου, πάντοτε πρῶτον εἰς τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος τῶν ἐπαναστάσεων μας, τιμίου ἀμείχρη τοῦ νὰ διεγείρῃ ὑπονοίας» παρὰ τῷ μάρτυρι Πάλλη, ὅστις εἶχε, αὐτόν προτοῦ εἰσέλθῃ πλησίον τῆς κ. Ζωγράφου ὡς ἐπιστάτης, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, δὲν ὑπέδειξεν αὐτόν ὡς συνέννοχον εἰμὴ ἀφοῦ αὐτὸς τὸν ἀνεγνώρησεν ἐν ὀνόματι τοῦ μοιράρχου κ. Σπυροῦ, ὡς ἓνα ἐκ τῶν δραστῶν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐκ τῶν ἄλλων μαρτυριῶν οὐδὲν ἔχομεν σπουδαῖον, ὅλων ἐπιβεβαιουσῶν μὲν τὴν ἐνοχὴν τῶν τεσσάρων φουσταναλλοφῶρον κατηγορουμένων, ἀφινουσῶν δὲ νὰ διαφανῆται, ὡς διὰ μέσου ἐμίχλης, ἢ ἀθωότης τοῦ φραγκοφορέμενου Σκούρτη, πρὸς τὸν ὅποιον γενναίαι παρέχονται θωπεῖαι ἀπὸ τὸν συνήγορόν του κ. Χοῖδᾶν, πλησιάζουσαι νὰ παρεκταπῶσι καὶ εἰς τὰ ἐξάκουστα ψηφοθηρικὰ φιλήματα, τὰ ὁποία ἀφθόνως ἐθήκεν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ δικηγόρος τοῦ Σκούρτη, θέλων νὰ κάμῃ κατανάλωσιν καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀκόμη. Μόνον ὁ μάρτυς Πάλλης, ἂν καὶ γνωρίσας τὸν κατηγορούμενον Σκούρτην κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίας του, ὡς πάσχοντα ἐκ πληθώρας τιμιότητος, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἀποβολὴν του ἀπὸ τῆς ἐπιστάσεως τῶν κτημάτων του διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τιμιότητά του, ἢ ὁποία τί τὰ θέλετε! δὲν ἀρέσει διόλου εἰς τὸν κ. Πάλλην, τῷ παρέσχε ἀποδεικτικὰ τιμίας ὑπηρεσίας, ἔχει ἀκράνδατον τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Σκούρτης εἶναι συνέννοχος τοῦ κατηγορουμένου, πρᾶγμα ὅπερ ἐπὶ τέλους ἀναγκάζει τὸν κ. Χοῖδᾶν νὰ ἀποκαλέσῃ τὸν μάρτυρα «τὴν ἰδιοτροπωτέραν τῶν μικροπολιτικῶν» λαμβάνων τὸν ὄρισμόν ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅστις ἀποφαίνεται ὅτι ἕκαστον ἄτομον δὲν εἶναι ἢ μικροπολιτικῆς, ἔχον τῆς ἰδιοτροπίας του ἐν μικρῷ ἢ μεγάλῳ βαθμῷ.

Μετὰ ταῦτα ἔχομεν μίαν παρατήρησιν ὄχι τοῦ κ. προέδρου πρὸς τὸν κ. Χοῖδᾶν (βλέπετε ὅτι ὁ κ. Χοῖδᾶς εἶναι ὁ ἦρωας τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως), ἀλλὰ τοῦ κ. Χοῖδᾶ πρὸς τὸν κ. πρόεδρον, λέγοντος πρὸς αὐτόν ὅτι ὅταν ἐμίχλῃ πρὸς συνήγορον δὲν πρέπει νὰ τονίζῃ τὴν φωνὴν του καὶ ἀπειλοῦντος ὅτι «θὰ πάρῃ τὸ καπέλλο του νὰ φύγῃ,» καὶ ἄλλην πάλιν τοῦ αὐτοῦ παρατήρησιν πρὸς τὸν κ. Μπουφίδην, ἐντόνως λέγουσαν πρὸς αὐτόν ὅτι «δὲν ἔχει οὐδὲ ἰδέαν τῆς ἱεροδικαστικῆς» καὶ τρίτην—εὐτυχῶς δὲ καὶ τελευταίαν—πρὸς τὸν πληρεξούσιον τῆς πολιτικῆς ἐναγούσης Δεσποίνης Ζωγράφου κ. Κυριακάτην, λέγοντα αὐτῷ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπευθῆναι τὰς πρὸς τὴν κ. Ζωγράφου ἐρωτήσεις εἰς τόσῳ καθαρεύουσαν γλῶσσαν, ἢ ὁποία ἡμῶς παρατήρησις, ὡς τελευταία, κεραυνοβόλος ἐκφέρεται ζωηρῶς καὶ κολακευτικώτατα ὑποστηριζόμενου δι' αὐτῆς «ὅτι ἢ κ. Ζωγράφου ἔχει περισσώτερα μυαλά, ὅλων μας ἐδῶ μέσα καὶ ξέροι τὴν γλῶσσαν καλλίτερα καὶ ἀπὸ τὸν Κόντον.» Ἐν τῇ ἀπολογία τῶν ἐκ τῶν κατηγορουμένων οἱ μὲν 4, Χαλθατζῆς, Δόσιος, Γκαβόρας καὶ Δρακὸς δὴσχυρίζονται ὅτι ἦσαν συνεννοημένοι μετὰ τοῦ Σκούρτη, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δὴσχυρισμοῦ τῶν προβάλλοντες τὸ ὅτι ἢ πληγὴ τοῦ Σκούρτη, τὴν ὁποίαν ἐδῶσαν ἦτο προσποιητὴ καὶ ἐλαφροτάτη, ἐπίδεικτικῶς μάλιστα ἀργότερα καὶ διὰ βαλασάμου, ὅτι τὸ ἀφθονοῦν αἷμα τὸ εὐρεθῆν ἐν τῷ προκυλίῳ τοῦ πύργου, ἐν αὐτῷ τῷ πύργῳ, ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Σκούρτη, ἦτο αἷμα ξένον καὶ ὄχι τοῦ Σκούρτη, ἀπὸ τῆς μικρᾶς πληγῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ρέυσῃ τόσον αἷμα καὶ ὅτι ὁ Σκούρτης συνεργῶν εἰς τὴν ληστείαν ἠθέληεν νὰ λάβῃ καὶ τὸ ἐκ τῆς ληστείας μερίδιόν του, καὶ νὰ ἐκφοβίσῃ συγχρόνως καὶ τὴν κυρίαν του καὶ τὴν ἀναγκάσῃ ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ κτήματός της. Ἦνα κατορθοῦτο ἐλλειπούσης αὐτῆς, νὰ πορίζηται ἀφθονα τὰ ἀθέμιτα ὠφέλη.

Ὁ Σκούρτης ἀντιλέγει εἰς ὅλα αὐτὰ καὶ στηριζόμενος, ὡς ἐπὶ στιλιθόντων ἐξ ἑβένου στυλοβατῶν, ἐπὶ τοῦ παρελθόντος βίου του, ἐπὶ τῆς ὁμολογίας τῆς κυρίας του καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων περιστατικῶν, ἐξάγων δὲ καὶ ἄλλοια συμπεράσματα ἐκ τῶν ὅσων οἱ τέσσαρες πρῶτοι συγκατηγορούμενοί του κατέθεσαν ἀποφαίνεται ἑαυτὸν ἄθωον.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἀναπτύσσων τὴν κατηγορίαν ὑποστηρίζει τὴν ἐνοχὴν τῶν τεσσάρων πρῶτων καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοσυργίαν τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐπαύλους Σκούρτη.

Οἱ συνήγοροι τῶν καθ' ἑαυτὸ ληστῶν κ. Μπουφίδης καὶ Τζανετόπουλος πειρῶνται ν' ἀποδείξωσι τὴν ἐνοχὴν τοῦ Σκούρτη διὰ τὰ ἐλαφρύνουσι τὴν θέσιν τῶν πελατῶν τῶν, πρᾶγμα ὅπερ κάμνει τὸν κ. Χοῖδᾶν καὶ Παπαλεξανδρῆν ν' ἀπαντήσωσι πολὺ θερμὰ ἀποδεικνύοντες τὴν ἀθωότητα τοῦ Σκούρτη.

Εὐτυχῶς τὴν ὑπὲρ τοῦ τελευταίου συμπάθειάν μας διακρυσταλωθεῖσαν συνέπειά τῶν ἐπὶ δικαστηρίου κατατεθέντων περιστατικῶν, εἰς διαυγῆ, ὡς ἢ ἀθωότης του, πεποίθησιν, συμμερίζονται καὶ οἱ κύριοι ἐνορκοὶ καὶ τὸν μὲν Σκούρτην ἀθωοῦσι, τοὺς δὲ ἄλλους τέσσαρας οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν φράσιν τοῦ ἐνὸς τῶν συνηγῶρων τῶν «ἰσοβίως θὰ διακηρύττωσι τὴν μετὰ τοῦ Σκούρτη συνεννοήσιν τῶν» στέλλει νὰ κάμωσι τὴν διακηρύξιν ταύτην ἰσοβίως ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Πέμπτη, 13 Ὀκτωβρίου.

Καὶ πάλιν ληστεία δικάζεται σήμερον καὶ πάλιν εἰς ἐκ τῶν δύο δραστῶν αὐτῆς εἶνε ὁ περίφημος Ἡλ. Χαλθατζῆς, μάλιστα δεκαεννεαετής, ὁ ὁποῖος ζῆ ὡς ἐρασιτέχνης τῆς ληστείας.

Ληστεύει εἰς τὸ Χασάνι, μὲ 8 ἄλλους, ληστεύει εἰς τὸν Μαρθῶνα μὲ ἓνα. Ὅπως τὸν τύχει βλέπετε δὲν πολυφροντίζει περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, θέλει λάφυρα, χρήματα καὶ ἀδιαφορεῖ πόσοι θὰ τὸν συντροφεύσουν.

Ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς δώσωμεν καμμίαν λεπτομέρειαν τῆς δίκης, διότι οἱ Ἕλληνες ἐνορκοὶ δὲν ἐννοοῦν ν' ἀφήσουν τὰ μπανάλικα τῶν καὶ τῆς δουλειῆς τῶν καὶ νὰ ἔλθουν νὰ δικάσουν ληστείας καὶ φόνους! ὅπως ἔλεγε χθὲς ἐνορκὸς τις ὁ ὁποῖος ἔσχε τὴν ἀτυχίαν ν' ἀγρᾶπωθῇ ἀπὸ τοῦ κλητῆρας, καὶ νὰ καθίσῃ στὸ σκαμνὶ...τοῦ ἐνόρκου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστῶ τοὺς συνεπαρχιώτάς μου Γορτυνίους οἵτινες, εἶχον τὴν εὐγένειαν νὰ ὑπογράψωσιν αἰτήσεις, δι' ἧς προτείνονται ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὴν γεννησομένην τῇ 27 ἐπομένου μηνὸς Νοεμβρίου ἐκλογὴν πρὸς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντος βουλευτοῦ αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ τοὺς καταθέσαντας τὸ τίμημα τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν, εἰδοποιῶν αὐτοῦς, ὅτι ἀπεστάλη ἢ τε αἰτήσεις καὶ τὸ σχετικὸν ταμιακὸν γραμματίον τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ πρὸς ἀνακλήξιν μου.

Χαιρετῶ δ' αὐτοὺς συγχρόνως, διότι οὕτω πρέπει νὰ πράττωσιν οἱ συναισθανόμενοι πολῖται τὸ καθήκον καὶ δικαιοματά τῶν, δηλ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὸν ὑποψήφιον τῆς πεποιθήσεως τῶν, νὰ καταθέτωσι τὸ τίμημα τῆς τε κάλπης καὶ σχετικῶν εἰδῶν καὶ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν· εἰς δὲ τὸν ἐπιτυχόντα νὰ λέγωσι «Ἡ ἐπαρχία σοὶ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ ἀναθέσῃ εἰς σὲ ὑψίστην ἐντολήν. Πήγαινε λοιπὸν νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃς εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ φρόντισον νὰ ὑπηρετήσῃς τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως αὐτὴν τε καὶ τὴν πατρίδα.»

Ἀντὶ, ὡς γίνεται σήμερον, καθ' ἣν ὁ βουλούμενος νὰ γείνη βουλευτὴς εἶνε καταδικασμένος νὰ τρέχῃ ὡς ἐπαίτης εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ κρούων τὰς θύρας νὰ διακοινεύῃ ψήφους, λαμβάνων οὕτω βουλοφρετικὰς ὑποχρεώσεις, ἀναγκαζούσας αὐτὸν ἐργόμενον ἐνταῦθα νὰ καθίσταται ἀθλιος καὶ ἐσεινός, προσλιπαρῶν εἰς τὰς θύρας τῶν ὑπουργείων, πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεών του, καὶ ψηφίζων ὡς μηχανή, ὅτι θέλει ἢ κυβερνήσῃς ἢ ἂν μὴ δυνάμενος τοῦτο, νὰ ἀσέπτηται πῶς νὰ κάμῃ μετὰ τῶν ὁμοιοπαθῶν του βουλευτῶν πολιτικῶν παιγνίδιον, ὅπως ῥίψῃ τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἔλθουν οἱ φίλοι του εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ πραγματοποιήσωσι τὰ συμφέροντά τῶν, ὡς οἱ προκατόχοί τῶν, καὶ νὰ ἦνε καταδικασμένη ἢ Ἐλλάς νὰ γίνεταί ἐρμῆιον, ὅτε μὲν τῶν μὲν, ὅτε δὲ τῶν δὲ ἀσυνειδήτων.

Θ. Γ. Κολοκοτρώνης

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κύριε Συνατάκτα τοῦ «Αἵματος»,

Ἐπειδὴ, ὡς μὴ ποτ' ὤφειλε, προῖκα καὶ δωρεάν ἐν τισί, τὸ μὲν, ἐπὶ νοσησιμῷ καὶ ἰδιοποιήσει αἰσθημάτων καρδίας εὐγενούς, καὶ προϊόντων ἄλλοτρίας διανοίας εὐθυτενοῦς, διασυρομαι, ὡς δῆθεν αὐθαιρέτως καὶ πονηρῶς πάνυγε ἀντιποιοῦμενος, διὰ τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» ἀρτι πρὸς τὸν «Αἵωνα» δηλώσεώς μου, τὴν κατ' αὐτὰς αὐτόθι κατακεχωρημένην

περί Ἁγίου Ὁρους ἱστορικὴν καὶ βεβαίαν ἐμὴν ἀφήγησιν, τὸ δὲ, ὡς ψευδολογῶν τάχα ἐξαγγέλλων ἐνταῦθα ρήματά τε ἀ' δέσποτα καὶ πράγματα παντάπασιν ἀνθελληνικά, διαβάλλομαι, συκοφαντοῦμαι καὶ λίαν ἀγνωμόνως κατακρίνομαι αὐθις ὑπὸ τινων, ἢ μὴ βουλομένων, ἢ μὴ δυναμένων, ἐκ παρώσεως καὶ πάντως ἐξ ἀπορρήτων λόγων ἕνεκα, ν' ἀντιληφθῶσι καὶ οὕτως νὰ διαγνώσῃσι τὴν ἐν τῇ διατελεῖ οὖσα ἀροσφαλεστάτη καὶ σοβαρὰ καταστάσει ἢ πατρῷα αὐτῇ ἱερὰ κιβωτὸς καὶ ἐθνικὴ Ἀκρόπολις τοῦ ὑπερήφου Ἁθῶν, καὶ ὁπόσον περαιτέρω δυσκολίαν ἔχοντα καὶ ταραχὴν τὰ ἐκεῖ πράγματα τῇ προδοτικῇ (3) μὲν τοῦ πρόσθεν, καὶ νῦν πατριάρχου Ἰωακείμ πολιτεία, τῇ ἐπιμέμπτῳ δὲ πολλῇ ἐνίῳν αὐτοῦ ἀστοργία, οὐχ ἕττον δὲ καὶ τινὸν κατὰ καιροῦς ἐνταῦθα ἐντέλει ὄντων ἀβελτηρία καὶ τῇ, τέλος πάντων, ἀντιχριστιανικῇ καὶ δαιμονιώδει ἀπληστία, ἀκολασία τῶν ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ εἰσπηδησάντων δίκην ἀγρίων μονιῶν εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦτον τοῦ Κυρίου παντοίων προπαγανδῶν. Ἐντεῦθεν οὖν προτρέπω καὶ παρακαλῶ τὴν τοῦ «Αἰῶνος» ἀξιοτίμον σύνταξιν, ἵνα, εἴπερ τῷντοῦτο ἐστὶν ἀλήθεια, ἵνα δηλώσῃ, τίς ἐστὶν ὁ γράψας τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολήν, καὶ ποῦ, καὶ πότε καὶ εἰς τίνα αὐτὴ ἐνταῦθα ἀπεστάλη, πρὸς ἄρσιν μὲν πάσης περαιτέρω φιλονικίας, πρὸς καταστολὴν δὲ τῆς πολλῆς ἐνίῳν γλωσσαλγίας καὶ κουφότητος καὶ κακότητος, ἅπερ, σατανικὰ σπερμολογήματα, ὡσπερ εἶπες, περὶ ἧμιστά ἐλαχίστου κρίνω· διότι ἡ ἀλήθεια, διότι ἡ μεγαλοφροσύνη καὶ, καθ' ὅλου εἰπεῖν, ἡ ἀρετὴ, εἰ καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐπικαλύπτονται τοῖς πολλοῖς μελανοῖς καὶ χειρίστον καὶ πονηρῶν πέπλοις, ὅμως, ἐπὶ τέλους, ἀδύνατόν ἐστὶν ὅλως, κατὰ τὸν ἀπαράγραπτον τῆς ἀρμονίας τοῦ ἡθικοῦ κόσμου νόμον, νὰ μὴ ἀναφανῶσι καὶ ἀναδειχθῶσι σὺν ὅλῃ αὐτῶν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ἀειλαμπεῖς καὶ ἐπιστίλβουσαι μεῖζω ἢ ὁ ἄργυρος, μεῖζω ἢ ὁ χρυσοῦς καὶ τὸ ἀκτιν-βόλον σελαγιζόν φῶς.

Η. Ν. Ρόκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Α. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 589)

Ἐν τούτοις μερικαὶ ἀρχαῖαι τοῦ σχολείου μαθήτριά δι- ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὴν εἶδον κατακουκουλωμένην ν' ἀκο- λουθῆ μακρόθεν. Ἡ προσβλητικὴ αὐτῇ ἀναγνώρισις ὅμως δὲν ἀπεδείχθη ποτε. Ἡ σιὰ μιάς στήλης προσφύλαξε τὴν Ἀ- θηναῖδα ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν ἴδωσι κατατρώγουσαν διὰ τοῦ βλέμ- ματος τὰς ἀντιπάλους τῆς. Ὄταν δὲ ἡ Κλαίρη στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ὑποκόμητος Ποντᾶ ἐπλησίασε πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἡ Ἀθηναῖς ἐστέκετο, αὐτὴ ἀνεμίχθη ἐν τῷ

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Συζύγου παθήματα. Εἰς τὸν νοῦν τοῦ συζύγου ἔχει καρφωθῆ ἀπὸ τινος ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἀξιοτίμος σύζυγος τὰ παίζει καὶ δὲν ἀναμένει παρὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ τὴν συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφῶρῳ εἰς τὸ παιγνίδι. Μίαν Κυριακὴν νο- μίζει ὅτι ἔφθασεν ἡ κατάλληλος ὥρα· καὶ πρὸς τὰς δύο μετὰ τὸ μεσονύκτιον, μπόρῳσε κανεὶς νὰ τὸν διακρίνῃ πε- ριπατοῦντα τὸν πτωχὸν ἄνω καὶ κάτω, δίκην φρουροῦ, πρὸ ἐνὸς ξενοδοχείου· ἀπ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον περιμένει νὰ ἴδῃ τὴν γυναῖκά του ἐξερχομένην μετὰ τοῦ εὐδαίμονος ἑραστοῦ. Ἀπὸ ἡμισείας ὥρας ὑφίσταται τὸ συζυγικὸν μαρτύριον· ὅτε ἔξερνα σοφὴ σκέψις περὶ ἀπὸ τὸ κεφάλι του μὲ ὄλο τὸ βά- ρος τὸ ὅποιον ἠσθάνετο ἐπάνω του, ὡς νὰ ἐφόρει φορτίον ἀπὸ... ξυλοκέρατα, καὶ τὸν παραζαλιζει... σκέπτεται ὅτι τῷ εἶνε ἰπαραίτητος ἡ παρουσία δύο μαρτύρων διὰ νὰ πι- στοποιήσῃσι τὴν ἔξοδον τοῦ ζεύγους. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρῃ τέτοια ὦρα, περασμένα μεσάνυχτα; Νὰ, κατὰ καλὴν τύ- χην περὶ μίαν ἄμαξάν, φέρουσα ἐντὸς ἕνα ἐργάτην κτίστην εὐρισκόμενον ὀλίγον ἴς τὸ κέρι. Ὁ σύζυγος δὲν διστάζει· σταματᾷ τὴν ἄμαξάν· ἀμαξηλάτης καὶ ἐργάτης καθίστανται πνευματικοὶ του· καὶ εἰς τὸ τέλος τέλος καταρτίζεται συμ- φωνία, δυνάμει τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦνται οἱ δύο, ἐπ' ἀμοιβῇ, νὰ ἀναμένωσι τὴν ἔξοδον τῆς Κυρίας ἵνα βραδύτερον χρησι- μεύσωσιν ὡς μάρτυρες εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ὁ ἀληθινὸς μάρτυς, σύζυγος, λαμβάνει θέσιν ἐντὸς τῆς ἄμαξῆς καὶ πε- ριμένει. Τεντώνει ἀνήσυχος τὰ μάτια, τ' αὐτῆς του· δινει- κές μαρτύριον· κάθεται ἐπάνω εἰς ἀναμμένα κάρβουνα· ἀπ' ἐτέρου ὁ ἐργάτης χωμένος εἰς μίαν γωνίαν τῆς ἄμαξῆς πα- ραδίδεται εἰς γλυκεῖς ρεμβασμούς, διακοπτομένους ἐστὶν ὅτε ὑπὸ μελωδικῷ λυγρῶς, καὶ σκεπασμένους εἰς τὸ ἐπανωφόρι του· ὁ δὲ ἀμαξηλάτης ρογγαλιζει μακαρίως. Ἐξάρνα ὁ σύ- ζυγος ἀνακαλύπτει ὅτι τὸ ὠρολόγι του μαζὺ μὲ τὴν ἀλυ-

πλήθει καὶ ἀπεμακρύνθη. Ἡ δεσποινὶς Μπωλιὲ ἀδιάφορος δὲν παρετήρησε τὴν σκευωρίαν. Ἐξηκολούθησε τὸν περιπα- τὸν τῆς μειδιῶσα, χωρὶς νὰ ἔξερῃ ὅτι ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ σκοτώσωσιν ἄνθρωπον οἱ ὀφθαλμοί, θὰ εἶχεν ἀποθάνει ἡδὴ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας. Ἀφοῦ ἡ Σοφία ἐνυμφεῦθη καὶ ὁ δοῦς τοῦ Βλιγνὸ ἀνεχώ- ρησε διὰ τὴν Πετροῦπολιν, ἡ ζωὴ τῆς Κλαίρης ἔγινε μονότο- νος. Ἐφυγεν ἐκ Παρισίων διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν πληξίν τῆς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἀθηναῖδος εἶχεν ἐξ ὀλοκλήρου ἐξαλειφθῆ τοῦ πνεύματός τῆς. Καὶ παρατηροῦσα κοιμωμένην ἡδῶς τὴν βαρόνην Πρεφὸν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀνακλίντρου, δὲν ἐσκέπτετο πλέον τὰς φιλονεικίας, τῶν ὁποίων τὸ σύνθημα εἶχε δώσει ἄλλοτε ἡ χαριτωμένη αὐτῇ ξευλισμένη. Ἡ ἀνοιγομένη θύρα τῆς αἰθούσης ἐξέγειρε τὴν βαρόνην. Εἶδεν εἰσερχομένους τὸν Ὀκτάβιον καὶ τὸν σύζυγόν τῆς, καὶ ἀνορθομένη ζωηρῶς, μὲ ὄλην τὴν ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματός τῆς ἀνακτιθεῖσαν ἐν μιᾷ στιγμῇ. — Ἄ! μ' ἀφήσατε κ' ἐκοιμήθηκα, ἐφώνασε. Καὶ ἔξεκαρ- διζομένη ἀπὸ τὰ γέλοια: Ἐδωπέρα λοιπὸν εἶναι ἴσα στὰ πα- ραμύθια. Ἐὰ στὴν βασιλοπούλα μὲ τὴν ρόκα». Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ὁ πρίγκηψ; Μήπως εἰσθε σεις βαρῶνες; Ὅχι, εἶναι ὁ Ὀκτάβιος! Θεῖά μου, παρ' ἑνὸν... ὁ ἀέρας σας τᾶκανε ὅλα αὐτὰ. Μ' ἐκούρασε. Δὲν εἴμαστε συνειθισμένοι ὅστ' Παρίσι μὲ ἀτμοσφαῖρα τέτοια ποιότητος. — Δὲν εἶναι τίποτε, εἶπεν ἡ μαρκησία, θὰ συνειθίσθῃ.

αἶδαν ἕκαμα περὰ· ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἐργάτου, τὸν πιά- νει ἀπὸ τὸν λαϊμὸ, τὸν μεταχειρίζεται ὡς κλέπτην, ζητεῖ νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὰ κλοπιμαῖα. Ἐκεῖνος ἀγανακτεῖ διὰ τοιαύ- την κατηγορίαν, θέλει νὰ ἐξηγήσῃ πῶς εὐρίσκονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἀλυσίδα καὶ ὠρολόγι—διότι αὐτὸς πράγματι τὰ εἶχε—ἀλλ' ὁ ἡμιπαράφρων σύζυγος δὲν ἀκούει δικαιο- λογήσεις, καὶ ἡ ἔρι φέρεται μέχρι τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀ- ττυνομίας.

Ὄταν ἐπανῆθεν εἰς τὸ σπῆτι ὁ σύζυγος ἐπανεῦρε τὴν γυναῖκά του, ἀλλ' εἰς τὸ κρεβάτι τῆς, ἀθωώτατα... καὶ ἐδέχθη μάλιστα σωρεῖαν ἐπιπλήξεων ζυλοτύπων καὶ βαρυ- τάτων, διότι τὸσον εἶχεν ἀργήσει ἐξω. Ἐν τούτοις ὁ ἐργά- τῆς προσκλήθει εἰς τὸ δικαστήριον νὰ δικασθῇ ἐπὶ κλοπῇ, ἀπελογήθη ὡς ἐξῆς: «ὁ σύζυγος ἐπερίμενε μέσα εἰς τὴν ἄ- μαξάν, σὰν ὁ διάβολος μέσα σὲ κολυμπήθρα· ἦτο ἐξω φρενῶν ὁ ἴδιος ἀπέσπασε τὴν ἀλυσίδα τοῦ ἀπὸ τὸ ρωλόγι· τὸ ρω- λόγι τοῦ ἔπεσε· τὸ ἐπῆρα διὰ νὰ τὸ δώσω· δὲν τὸ ἔ- δωσα δὲ ἀμέσως εἰς τὸ πείσμα τοῦ, ἀφοῦ, ἀφρημένους, μὲ κατηγορήσει ὡς κλέπτην. Εἶπα ὅτι θὰ τοῦ τὸ δώσω μπρο- στά εἰς τὸν ἀστυνόμον.» Τὸ δικαστήριον ἀπεδέξατο τὴν ἀπολογία καὶ τὸν ἠθώωσε. Ὁ ἐργάτης ὠρκίσθη νὰ μὴ ἀνα- κατωθῇ πλέον σὲ τέτοιαις δουλειαῖς «διότι, λέγει, γελασ- μένος ἄντρας ἔχει πολλὴ βουρλισιὰ ἴστὸ μυαλότου.»

Ἐνα μουστάκι. Ἐφημερὶς τι τῆς Νέας Ὑόρκης ἐ- δέχθη ἐσχάτως 25 τᾶλληρα· τὸ ποσὸν τούτου εἶναι ἀποτέ- λεσμα ἑκουσίου πληστηριασμοῦ, εἰς ὃν εἶχον ἐκτεθῆ—πατὲ δὲν θὰ τὸ ἐμαντεύατε—εἰς μύσταξ! ἀνίχων εἰς ἠθοποιὸν τινὰ γαλλικοῦ θιάσου. Ὁ κύριος οὗτος ἐσπέραν τινὰ ἑορτῆς παρεκάθητο μετὰ φίλων, οἵτινες ἐθαύμαζον καὶ μυρίας φι- λοφρονήσεις ἀπέτεινον εἰς τὸν ὠραῖον μύστακα, μεθ' οὗ εἶχεν αἴφνης ἐπανεῖθαι ἐκ Γαλλίας. Ὁ ἠθοποιὸς, κολακεύόμενος,

ὡς διὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν θὰ ἐτάρασε, μένουσα, τὴν συ- νέντευξιν τοῦ βαρῶνου καὶ τῆς μαρκησίας, τὴν ὁποία εἶχε προπαρασκευάσει, ἐξῆλθε σφριζούσα. Ὁ βαρῶνος σοβαρὸς καὶ σιωπηλὸς ἕκαμε μερικὰ βήματα ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἡ μαρκησία βυθισμένη ἐντὸς τοῦ ἀνακλίν- τρου τῆς παρετήρει ἀορίστως ἐνώπιόν τῆς. Ἡ αἰθούσα ἦτο σκοτεινὴ. Τὸ πῦρ, τὸ ὅποιον εἶχε διατάξει ν' ἀνάψῃσι κατὰ τὴν δροσερὰν αὐτὴν ἐσπέραν τοῦ ὀκτωβρίου, ἐσπινθηροβόλει ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκ ροδίνου γρανίτου ἐστία, ἀνανακλῶν τὰς φλόγας τοῦ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. Ἡ μαρκησία ἐσκέπτετο ὅτι αἱ εἰδήσεις αἱ κομισθεῖσαι ἐκ Παρισίων ἀπὸ τοῦς Πρεφὸν ἦσαν εὐχαριστότερα ἐκείνων, ἃς ἔδωκε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Μπα- σελίνος! Καὶ ἤρχισε νὰ ἐλπίζῃ. Ἡδὴ ὑπεράνω τῆς αἰθού- σης, τὸ ζωηρὸν καὶ ἐλαφρὸν βῆμα τῶν διατρεγόντων τὰ δωματῖα νέων ἤκούετο εὐκρινῶς. Ἡ γηραιὰ κατοικία ἐπλη- ροῦτο ἀήθους θερμότητος. Καὶ σφριζήματα, ἀρεθέντα ὑπὸ τῆς βαρῶνης ὀπίσω τῆς, ὡς ζῶντα ἔχγη, ἐδονοῦντο ἐν τῷ κενῷ. Ἐπὶ τέλους ἡ μαρκησία ἀποσπωμένη ἀπὸ τῶν σκέψεων τῆς, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ βλέπουσα τὸν βαρῶνον ἐνώ- πιόν τῆς, περιμένοντα τὰς διαταγὰς τῆς, ἐμεδίασε μελαγ- χολικῶς. — Ἐ καλὰ! ἀνεψιέ μου, εἶπεν, ἔχετε εἰδήσεις νὰ μοῦ πῆτε; Ζεῦρω κάτι τι καὶ γι' αὐτὸ μὲ βλέπετε λυπημένον... (ἀκολουθεῖ)

ἐθώπευεν ὑπερηφάνως τὰς ἄκρας τοῦ ἐγκαυχήματός του· ὅτε αἰφνηδῶς τὸ μέτωπόν του: «Βέβαια, λέγει, ὑπερηφανεύομαι πολὺ εἰς τὰ μυστάκια μου, ἀλλὰ τὰ θυσιάζω ἑκουσίως χά- ριν τῶν πτωχῶν, ἐὰν κανεὶς ἀπὸ σὰς μοῦ προσφέρει καλὴ τιμὴ.» Ἡ ἰδέα ἐφάνη φωτεινὴ· ἀμέσως ὀργανίζεται δημο- πρασία· αἱ πλειοδοσίαι διαδέχονται ἀλλήλας ζωηρὰ καὶ γοργὰ, μέχρις οὗ κατακυροῦνται οἱ μύστακες εἰς τινὰ φίλον τοῦ ἠθοποιῦ ἀντὶ 25 τᾶλληρων! Ἡ ἐφημερὶς ἐξ ἧς ἐρανι- ζόμεθα τὰ ἀνωτέρω, προσθέτει ὅτι καλὰ θὰ ἦτο ἐὰν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ἐθυσιάζον καὶ αἱ ἠθοποιοὶ τὰς πλεξίδας τῆς κόρης των, καὶ δὲν θὰ ἦτο καὶ μεγάλη ἡ θυσία, διότι αἱ πλεῖ- σται τὰς πλεξίδας των... θὰ τὰς ἠγόραζον ἀπὸ τοῦς κουρεῖς.

Ἡ κόρη τῆς θυέλλης. Μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ τολμηροῦ κολυμβητοῦ Βέρμπ διὰ τῶν στενῶν τοῦ Νιαγάρα καὶ τὴν μεταπώλειαν ἄλλων συναγωνιστῶν τοῦ τολμητίου, αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ εἶχον ἀπαγορευεῖν τὸ φοβερὸν ἐπιχείρη- μα. Ἀλλ' ἂν ἐμποδίσθησαν οἱ παράτολμοι κολυμβηταί, ἡ ἀ- παγόρευσις δὲν συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἥρωας ναυτίλους. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖνο ὅπερ ἐγίνε μίαν καὶ μόνην φοράν τὸ 1861, νὰ δι- ἔλθῃ πλοῖον τὸν Νιαγάραν, ὅτε ναύκληροι καὶ πλοῖον δὲν ὠ- φήσαν πλέον ἐπανελήθη καὶ πάλιν, κατασκευασθέντος πρὸς τοῦτο ἰδίῳ πλοίου, ὅπερ προσφυσέτατα ὠνομάσθη ἡ κόρη τῆς θυέλλης. Τὸ πλοῖον εἶνε τροχοφόρον, ἔχει δὲ μήκος 52 ἀγγλικῶν ποδῶν, πλάτος 16 ποδῶν καὶ ἱκανὸν βάθος. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐπεχειρεῖτο ὁ πλοῦς, συνήχθησαν κατὰ ἐ- κατοστίας χιλιάδων τὰ πλήθη τῶν περιέργων, δι' ἰδιαιτέ- ρων διασκεδαστικῶν ἀμαξοστοιχιῶν, πανταχόθεν τῆς Ἀμε- ρικῆς.

Τὴν δευτέραν ὥρ. μ. μ. ἤρχισεν ὁ θεοτρελλος πλοῦς· εἰς τὴν στιγμὴν εὐρέθη τὸ σκάφος ἐντὸς τοῦ μανιῶδους χοροῦ ὃν αἱ ὑψικροῦφοι δίνει τοῦ καταρράκτου ἀποτελοῦσιν. Ἐστρέφετο

ὡς δερβίσης ὀρχούμενος καὶ ἐπάλασε κατὰ τῶν ὑψιπύργων κυμάτων, τὰ ὅποια μιά τὸ ἐσήκωναν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ μιά τὸ καταβάζαν εἰς τὸν ἄδην. Ἐν τοσοῦτῳ ὠθοῦν καὶ ὠθούμενον, νικῶν καὶ νικώμενον, ἔφθασεν εἰς τὸν κυριώτερον στρόβιλον καὶ ἐφάνη ἐν μέσῳ ἀντηχοῦντος διὰ τοῦ φοβεροῦ ῥόχθου τοῦ καταρράκτου ἐνθουσιασμοῦ τῶν χιλιάδων ἑκατοστῶν θεατῶν εἰς τὴν κρεμαστὴν γέφυραν, δι' ἧς διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος τὸν Νιαγάρα. Πλησίον τῆς γεφύρας ταύτης εἶνε ὁ ἄλλος μοιραῖος στρόβιλος, ὅστις δύναται καὶ νὰ ὀνομασθῇ ὁ τάφος τῶν τολμητιῶν. Ἐκεῖ ἀφίνουσι τὰ κῶλα καὶ πλοῖα καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι διανοοῦνται ν' ἀψηφίσουν τοῦ φοβεροῦ στοιχείου.

Ἡ Κόρη τῆς *Θυέλλης* δὲν ἐδίστασεν, εἰσῆλθεν ἀτρόμητος ἐντὸς τοῦ κυματοστρόβιλου καὶ ἔγινεν ἀμέτως ἀσπασίως ὑποδεκτὴ ἢ μᾶλλον ἀρπακτὴ ὡς ἄλλη Νηρηΐς ὑπὸ τῶν δαιμονίων ὅσα τὰ κύματα ἐνοικοῦσιν. Εὐτυχῶς εἰς μέγας θεὸς τῆς θαλάσσης τίς οἶδεν διακί ὀργισθεῖς, ἐν φοβερὸν ὄρητικὸν κύμα ἐξεσφενδόνισε τὴν νόμφην πρὸς τὴν Καναδιανὴν ἀκτὴν, διότι ἄλλως ὁ Κρόνος κυματοστρόβιλος θὰ ἔχαπτεν ὡς ὄρητικὸν καὶ τὴν κόρη τῆς *Θυέλλης* ἐὰν προὔχωρει περαιτέρω. Μετὰ σφοδρότατος τὸ πλοῖον ἐρρίφθη εἰς τὸν βράχον, ὅπου αὐθωρεῖ ἐδόθη αὐτῷ βοήθεια. Τρομεροὶ θεαταὶ ἐσκορφάλωσαν τὸν βράχον καὶ ἀμέτως ἐρρίψαν σχοινία ἵνα στερεώσωσι τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ βράχου. Τοῦθ' ὑπερ καὶ κατῶρθωσαν. Οἱ τολμηροὶ ναυτίλοι ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ θανάτου. Ἐν τούτοις τὸν καθ' αὐτὸ Νιαγάρα δὲν τὸν διήλθεν ἡ Κόρη τῆς *Θυέλλης* καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐξατμισθῇ πιστεύομεν μετὰ τηλικούτου κίνδυνου καὶ ἂν τοὺς ἔμεινεν ἔχνος ὀρέξεως ἵνα τὸν διέλθωσιν.

Ἄριθ. 3151

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1883 αἴτησιν τῶν συζύγων Δημητρίου καὶ Ἀννης Πανταζῆ.

Κηρύσσει θετὸν αὐτῶν τέκνον τὸ ἔκθετον Γεώργιον.

Δικτάσει τὴν κατὰ νόμον δημοσίευσιν τῆς παρούσης· καὶ ἐπιβάλλει εἰς βᾶρος τῶν αἰτούντων τὰ ἐξοδα καὶ τέλη.

Ἀπερατίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1883.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα.

Ἀθήνησι τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1883

(Τ. Σ.)

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Γ. Γαβριήλ.

Ἡ ἐλληνικὴ ἀτμοπλοῦα Δ. Π. Γουδῆ

φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινού ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 5 ἰδαιόντος ἐπανέλαβε τὸν διακοπέντα διὰ τινα χρόνον πλοῦα τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.

Ὅσοι θέλετε νὰ φάτε σὰν τὸ σπῆτι σας

οἱ ἐν Ἀθήναις καταβαίνετε εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἐν Πειραιῇ μεταβαίνετε εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Μακρᾶς Στοᾶς*, παραπλευρῶς τοῦ ἐμπορικοῦ Ζολώτα καὶ Δημητρακοπούλου

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑΝ

τὸ ὠραιότατον ἐστιατόριον, ὑπερ διευθύνει ὁ κ. Γεώργιος Πάπαθεοδώρου.

ΕΚΕΙ

θα εὑρετε τὰ φρεσκότερα ψάρια, τὰ εὐχυμότερα μπιφτέκια, τὸ προσφατώτερον κυνήγι, τὸ νοστιμώτερον φαγητὸ, τὸ ἀγνότερον ρετρινάτο.

ΕΙΣ ΤΟ

ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Αἰλίου*, ἀρτικρὸν τοῦ φωτογραφείου *Μωραῖτου*

Ὅλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλους :

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.

Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριά—παστά—εὐρωπαϊκὰ ποτά.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ !

ΣΕΡΡΑΙ

Τὸ γνωστὸν καθ' ἑλλην τὴν Μακεδονίαν βιβλιοπωλεῖον

ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΑΝΘΟΥ καὶ ΓΙΩΝ

ἐν *Σέρραις*, Ὀδὸς Ὁρτᾶ-Τσαροῆ, ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ ποιμηθείας, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἐλθόντος ἐπίτηδες εἰς Ἀθήνας, ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν βιβλίων, διδασκτικῶν, ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν, ἱστορικῶν, κλπ. κλπ.

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας παραγγέλλοντες βιβλία κατὰ ποσότητα θὰ εὐρίσκουσι μεγάλην συγκατάβασιν.

Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλιοπωλεῖῳ πωλοῦνται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ *Μη Χάνεσαι* ἐκδιδομένα μυθιστορήματα, κατὰ τι σῶματα καὶ φυλλάδια.

ΝΕΟΣ καλῶν ἡθῶν ζητεῖ οἰκίαν ἐν ἣ νὰ ὑπηρετῇ δωρεὰν ἐπιτροπομένης αὐτῷ καὶ τῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον φοιτήσεως ἢ διευθύνσις παρ' ἡμῖν.